

ŽIVOT FARNOSTÍ

Ročník VI.

LEDEN 2012

č. 1

Společný zpravodaj farností Újezd a Horní Lhota. Vydává farní úřad pro potřebu svých farníků

Rok biřmování

Druhý rok přípravy na jubileum 1160 let od příchodu svatých Cyrila a Metoděje na Moravu prožíváme ve znamení svátosti biřmování. Jedná se o druhou svátost ze tří, které nazýváme iniciační – svatý křest, biřmování a Eucharistie, neboli svátost oltářní. Je to velmi moudré rozhodnutí našich otců biskupů, věnovat každé z této svátosti celý rok. Buďme k sobě upřímní, i pro praktikujícího křesťana to zní tak samozřejmě, že je pokřtěný, pokud je dospělý, tak biřmovaný a přistupuje k svaté zpovědi a svatému přijímání alespoň jednou za rok. Tato samozřejmost však může způsobit a často způsobuje velmi formální způsob jejího přijetí a u další generace (rodiče – děti) může být a také často bývá příčinou zvětrávání víry, jejíž důsledek je zanedbávání

náboženského života (modlitba, nedělní mše svatá, přijímání svátostí). A v další generaci nám vyrůstají již nepraktikující křesťané. Děvče si najde chlapce z „katolické“ rodiny, který jí sice nebude bránit chodit do kostela a vychovávat děti ve víře, ale sám s náboženským životem nechce mít nic společného. Vždyť on také „má všechno“, je pokřtěný, byl u prvního svatého přijímání a dokonce i u biřmování. „Nyní mám svůj život a dejte mi pokoj...“.

Kde se stala chyba? Těch je víc. Předně ve formálním přijímání svátostí v dětství, snad už chyběl i příklad některého z rodičů. Děti v pubertě velmi pohotově vysvětlí, když se jim nechce jít v neděli na mši svatou, proč by měly jít, když tatínek (nebo maminka) nemusí. A věřící strana se s tím smíří (Co mám dělat, když nechce?). Další velmi vážnou chybou je zanedbávání nedělních bohoslužeb u dětí z důvodu různých zájmových akcí. Všechny tyto akce byly systematicky plánovány v době totality s jediným záměrem: Odvádět mladé lidi od náboženství, nabídnout jim něco zajímavějšího, aby dali přednost různým soutěžím sportovním, nebo v jiných organizacích a ztratili zájem chodit s rodiči v neděli do kostela na mši svatou. Máme málo, nebo nemáme vůbec tak statečné křesťany, kteří by dokázali za dvacet let v této věci zjednat nápravu. Ovoce toho je i to, že nemáme pořádných politiků, kteří by hájili ve veřejném životě potřeby křesťanů.

Velmi důležitou součástí náboženského života je modlitba a to jak osobní, tak společná v rodině. Důležitost modlitby pro duchovní život srovnáváme s důležitostí dýchání pro život a zdraví těla. Absence modlitby způsobuje postupnou ztrátu víry. Zde je třeba se zamyslet nejen nad tím, zda se modlím, ale kdy a jak se modlím!

Povrchní zachovávání Božích a církevních přikázání v rodině může způsobit otřes pro obráceného konvertitu, který očekává od věřících, že žijí podle toho, co věří. S tím se my kněží bohužel dost často setkáváme když vyučujeme dospělé v křesťanské mravouce.

Toto je několik závažných skutečností, se kterými se potýká církev dneška u nás. Rok biřmování je příležitostí pro věřící křesťany, aby si hlouběji uvědomili své poslání, vyplývající z této svátosti, sice že jako dospělí křesťané, mají podle víry žít, víru vyznávat a hájit. Mladí, kteří ji budou v nejbližší době přijímat, se musejí rozhodnout sami pro život s Ježíšem, život v milosti. Budou-li dotlačeni rodiči nebo prarodiči k jejímu přijetí, přijmou ji tito sice platně, ale neúčinně. Je škoda, že na mnohých duchovních obnovách se probírá mnoho věcí, se kterými se věřící možná ani nesečkají (uzdravování rodových kořenů a pod.) a stav duchovního života v rodinách se pak bere spíše jako okrajová záležitost. Rodiče a vychovatelé, kteří v některém směru zanedbali náboženskou výchovu svých dětí, což přineslo výše uvedené důsledky, nemusejí žít v obavách o spásu svých dětí a vnuků, pokud je nebudou nutit přijímat formálně a neúčinně svátosti, ale sami se rozhodnou pro tvrdé pokání ve formě modlitby a sebekázně za spásu svých dětí a vnoučat podle vzoru sv. Moniky a mnohých jiných otců a matek.

P. Jan Můčka

* * *

Upřímně Pán Bůh zaplat' všem obětavým farníkům od Drnovic až po Horní Lhotu za jejich pomoc, ať službou v kostelech při bohoslužbě, organizování slavností, při opravách, či při jiných aktivitách pořádaných v našich farnostech. Upřímný dík všem, kteří podporují naše aktivity svými modlitbami a také přispívají na potřeby kostelů.

Všem děkuje a do Nového roku žehná

P. Jan

* * *

APOŠTOLÁT MODLITBY

Denní modlitba apoštolátu:

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den. Přináším ti v něm své modlitby, práce, radosti i utrpení ve spojení s Ježíšem Kristem, který ve mši sv. neustále zpřítomňuje oběť sebe samého za záchranu světa. Duch svatý, který jej vedl, kéž je i mým průvodcem a vyzbrojí mě silou pro svědectví o tvé lásce. To vše přináším jako svou nepatrnou oběť spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, zvláště na úmysly, které nám předkládá Svatý otec a naši biskupové pro měsíc leden 2012.

Úmysl všeobecný: Aby postižení přírodními katastrofami dostávali duchovní a hmotnou podporu, kterou potřebují k obnově svých životů.

Úmysl misijní: Aby horlivost křesťanů pro mír přinášela svědectví Kristovu jménu přede všemi lidmi dobré vůle.

Úmysl národní: Za všechny křesťany, aby s odvahou a opravdovostí naplňovali své poslání radostným životem podle evangelia.

Z FARNÍCH MATRIK :

Do společenství víry jsme skrze svátost křtu přijali:

Ester Dobrotovou Horní Lhota
Davida Mikulku Horní Lhota

V měsíci prosinci odešli na věčnost a byli pohřbeni:

30. listopadu:

Marie Divoká 79 let
Loučka 17

9. prosince:

František Stružka 69 let
Drnovice 33

10. prosince:

František Machů 77 let
Vysoké Pole 58

10. prosince:

Alena Fojtů 62 let
Újezd 230

13. prosince:

Jan Václavík 79 let
Vysoké Pole 188

16. prosince:

Josef Petřvalský 76 let
Újezd 339

* * *

**Rok co rok svítí ve výlohách
třpytivé hvězdy a jiskřivý sníh,
dědové s bílými vousy a červenou čepicí
zvěstují evangelium.**

**Jak jsi v tyto dny populární!
Obchodní domy mají denně otevřeno,
na poštách pracují přesčas.
Jsme k sobě laskaví až do 27. 12. ráno.**

**Uchraň mne,
abych tě hledal jinde, než tam, kde jsi:**

v člověku chudém, pohrdaném, osamělém.
Dej mi odvahu a rozmnož mou víru.
Pak lidé poznají, že ses stal člověkem,
když budu já více člověkem.
Dej, ať ukazují své lidské bytí
ve slušnosti,
ohleduplnosti, lásce k druhým, opravdovosti a spravedlnosti.
Ty ses stal člověkem,
teď mohou být člověkem i já.
Pomoz mi k tomu.

Alfonso Pereira

Historická zkušenost ukazuje, k jakým absurditám dospěje člověk, když vyloučí Boha z horizontu svých rozhodnutí a svého jednání. Vidíme, že není snadné vytvořit společenství založenou na dobru, spravedlnosti a bratrství.

Benedikt XVI.

Sedmdesátiny našeho otce biskupa Josefa Hrdličky

Mons. Josef Hrdlička pochází z Velkých Opatovic, kde se narodil 19. ledna 1942. Po maturitě na jedenáctileté střední všeobecné škole v roce 1959 pracoval osm let jako dělník v Adamovských strojárnách a v šatovce ve Velkých Opatovicích. Pro své náboženské přesvědčení nebyl totiž doporučen k vysokoškolskému studiu, které mohl zahájit až v roce 1967 na Cyrilometodějské bohoslovecké fakultě v Litoměřicích. Ukončil je v Olomouci, kde byl také vysvěcen na kněze 1. 7. 1972. Působil v duchovní správě v Ostravě, Hoštejně, Hynčíně, Maletíně a Mírově. Od 1. 3. 1986 byl duchovním správcem farností Liptaň, Pitárně, Třemešná a Vysoká v okrese Bruntál.

Papež Jan Pavel II. ho jmenoval 17. 3. 1990 titulárním biskupem thunudrumským a pomocným biskupem olomouckým. Biskupské svěcení přijal v Olomouci 7. 4. 1990 z rukou arcibiskupa ThDr. Františka Vaňáka.

V České biskupské konferenci je členem Komise pro liturgii a také jako biskup – delegát vede Radu pro kulturu a památky. Jako biskupské heslo si zvolil slova z Janova evangelia: *Vos dixi amicos – Nazval jsem vás přáteli.*

Kromě své biskupské služby, při níž hojně navštěvuje farnosti olomoucké arcidiecéze, kde má vždy možnost oslovit nejen věřící, ale i lidi, kteří víru teprve hledají,

působí také literárně. Je autorem překladů z anglické duchovní poezie: *Démant a slza* (1999), *Svíce*

uvnitř /G. M. Hopkins/ (2002), Souzvuk barev /G. K. Chesterton/ (2004), Celá krásná /Pocta evropské poezie Matce Boží/ (2004).

Náboženskou literaturu obohatil o několik svých děl: *Vím, komu jsem uvěřil* (1997), *Strmou stezkou* (1997), *Věřím, věříme* (2001), *Pane, ty máš slova věčného života* (2001), *Pane, ty víš všechno* (2004), *Vyprávěj mi o Ježíši* (2006).

Je autorem 26 cyklů rozhlasových pořadů Dialog víry a hudby (2003 – 2005) – kompaktní disk MP3.

Na našeho jubilanta vzpomínají v tyto dny v modlitbách věřící olomoucké arcidiecéze a přejí mu hojnost síly a darů Ducha Svatého do další pastorační činnosti.

Otec biskup Josef za posledních dvacet let mnohokrát navštívil naše farnosti. Vzpomeňme svěcení zvonů ve Slopném, pouť na Ploštině, četné pastorační návštěvy v Újezdě u příležitosti děkanátních setkání kněží, udělování svátosti biřmování. Nezapomenutelné jsou jeho poslední tři návštěvy v minulém roce a to ve Vysokém Polí, v Drnovicích a ve Slopném. Děkujeme mu za jeho službu u nás a přejeme do dalších let hojnost Božího požehnání.

ZE ŽIVOTA LÉKAŘE – PSYCHIATRA

POSLEDNÍ STÉBLO

V následujících několika kapitolách se zastavím u tématu, který mne poslední roky provází jako noční můra. Léčitelé.

Často se o nich zmiňuji na svých přednáškách, a protože je to pokaždé kriticky, jsem obviňován ze zaujatosti a averze vůči konkurenci, která mne krátí na lékařském výdělku. Pravda je taková, že jsem proti léčitelům zaujatý, protože s nimi mám své zkušenosti, ale není pravda, že mi krátí výdělek. Právě naopak.

Nechci se na toto téma rozepisovat, chci jen připomenout, že nemám nic proti znalcům bylinek a jejich skutečně léčebných účinků, ani proti zkušeným chiropraktikům, kteří konkurují spíše rehabilitačním sestrám, protože dovedou pomocí svých prstů vrátit obratle a páteřní ploténky na jejich místo. Proti tomu nemohu jako lékař nic namítat, taková pomoc má svou logiku. V tomto případě ovšem nejde o léčitele.

Silně kritický jsem vůči těm, kteří se ohánějí pojmy energie, vnitřní síla nebo kosmické proudění, kterými prý vládnou, a pro zvýšení efektu používají nejrůznějších virgulí. Proti těmto – do jisté míry moderním náboženským – směrům, mám výhrady jako teolog a musím se zastávat i jejich obětí, které tak rádi nazývají klientelou.

Svého času jsem byl požádán svou spolužačkou, zda bych mohl udělat pohřební rozloučení s jejím zemřelým šestiletým klukem. Chlapec onemocněl osteosarkomem, zhoubným kostním nádorem, musela mu být amputována nožička a během krátké doby zemřel pro rozsevu metastáz.

„Tak vidíš“, řekla mi při cestě ze hřbitova, kde jsme malého chlapce pochovali, „z vás doktorů mu nikdo nepomohl a nezachránil ho ani pan Horáček, všechno bylo marné.“

Horáčkově jméno jsem slyšel v našich krajích vyslovovat často. Jednalo se o léčitele, ke kterému se hrnuly davy pacientů. Medicína není všemocná, a tak není divu, že se lidé obracejí v posledních chvílích jako k poslednímu stéblu i k jedincům, kteří se neštítí na jejich neštěstí vydělávat.

Horáček pracoval, jak hlásaly jeho letáky, na „moderním principu transferu čisté syntézy astro-helio-geo-zoo-energetických potenciálů“.

Přeloženo do srozumitelného jazyka šlo o to, že bývalý traktorista Horáček tvrdil, že každou noc nastavuje své dlaně ke hvězdám (astro), ráno ke slunci (helio) a stahuje z nich léčebnou energii. Potom objímá stromy, ze kterých do sebe vtahuje sílu Země (geo), a následně i zvířata, z nichž vysává energii živočišnou (zoo), a všechny čtyři smíchané potenciály napouští do nemocných, čímž z jejich těla vypuzuje negativní náboje jednotlivých chorob.

Tato „léčebná“ metoda může oslnit buď jen slaboduchého českého maturanta, nebo jednoduchého ateistického všemuvěrce. Gramotné, přičetné a svéprávné individuum je vůči takovým nesmyslům imunní.

Využil jsem přímé účasti své spolužačky na „léčebném“ procesu a zjišťoval podrobnosti. Dozvěděl jsem se, že toho dne stáli u Horáčka frontu a byli čtyřicátí.

Ve frontě se dozvěděli, že léčitel sice žádné peníze nepožaduje, ale pětistovka je nejmenší taxa za jedno obehnutí.

Když se konečně dostali na řadu, Horáček dítě objal, chvíli držel a další ozdravnou kúru doporučil za tři měsíce.

Špičkový pracovník Akademie věd byl proti Horáčkově těžký amatér.

Vida. Jak úžasné schopnosti v sobě objeví jeden traktorista, když mu zruší JZD.

(Z knihy třicet případů od J. M. Kašparů připravil V. Ulrich)

VZPOMÍNKA NA OBĚTAVÉHO KNĚZE, RODÁKA ZE SLOPNÉHO

Ve čtvrtek 5 ledna vzpomeneme 15. výročí smrti P. Františka Petrů, obětavého kněze trpícího pro svoji víru. Narodil se ve Slopném na pasekách v chudé rodině 15. listopadu 1911 (v loňském roce uplynulo 100 let od jeho narození). Gymnázium vystudoval v Uherském Brodě a teologickou fakultu v Olomouci. Na kněze byl vysvěcen 5. července 1935. V předvečer svého svěcení se modlil křížovou cestu, která se pak stala symbolem jeho celého kněžského působení. Po vysvěcení se stal kaplanem v Kokorách, pak působil v Rokytnici u Přerova, kde byl zatčen a odsouzen k mnohaletému žaláři.

Prošel vězeními na Mírově, v Leopoldově a v Jáchymově v uranových dolech. Tam poznal mnoho významných osobností – spoluvězňů – našeho křesťanského života. Jak často říkával, byla to univerzita složená z elity naší inteligence. Po téměř jedenácti letech byl propuštěn a pracoval jako dělník u stavební firmy v tehdejší Gottwaldově, dnešním Zlíně.

Uvolnění politické situace v polovině šedesátých let mu umožnilo pomáhat, byť s jistými omezeními, ve farnosti Pozlovice, kde byl dlouhodobě nemocný kněz. Nesměl však při mši svaté kázat. K tomu se váže jedna úsměvná historka. Tehdejší děkan P. Bernard Přerovský žádal církevního tajemníka, který byl v podstatě neomezeným vládcem nad církvemi, zda by otci Františkovi dovolil kázat, ale ten striktně odmítl, ale pan děkan žadonil dále, když už nemůže kázat, jestli by nemohl mít alespoň homilii. S těžkou hlavou církevní tajemník souhlasil. Otec František tedy nesměl kázat, ale mohl mít homilii.

V roce 1968 se mohl vrátit do duchovní správy a nastoupil jako kaplan do Bánova. O prázdninách 1969 přišel do farnosti Březnice u Zlína, která se stala jeho působištěm až do jeho odchodu na odpočinek v roce 1994.

Po příchodu do farnosti se jako sv. František z Assisi pustil do opravy kostela a fary v Březnici a kaple na Salaši a po vzoru sv. Františka Xaverského hlásal Boží slovo. Jeho apoštolská horlivost neunikla pozornosti normalizačních mocipánů, napadán byl i v tehdejších okresních novinách Naše pravda. Březnická fara se stala místem vzdělávání mladých lidí ve víře, kdy je seznamoval s moderním křesťanským myšlením, studiem Písma svatého a svátostným životem.

Obnovil tradici prvních pátků v měsíci, vyzdvihoval význam svátosti smíření a příkladný rodinný život. Do Březnice zajížděli také jeho přátelé spoluvězňové, aby ho povzbudili v jeho pastoračním působení, namátkou jmenuji ThDr. Josefa Zvěřinu nebo ThDr. Josefa Koukla. Když vzpomínal na vězení, tak

většinou na ty osobnosti intelektuálního a duchovního života, se kterými se tam setkal. Na utrpení a ponižování vzpomněl jen ve vzácných chvílích, když otevřel své srdce před svými nejbližšími.

Splnilo se mu i jedno velké přání – vychovat nového kněze. Když slavil 60. výročí svého kněžského svěcení, zároveň s ním slavil svoji první mši svatou P. Zdeněk Graas.

P. František Petru zasel Boží slovo, některé semeno padlo do trní, jiné na skálu a jiné do dobré půdy a přináší užitek ještě dnes. Zemřel v předvečer svátku Zjevení Páně 5. ledna 1997 ve Vizovicích a pohřben byl 13. ledna 1997 v Újezdě u Valašských Klobouk.

Podle Ing. Miloslava Mikešтика, převzato z měsíčníku Oldin

Z pamětní knihy farnosti Újezd

IV. Náboženské poměry dle zaznamenání tentokrát z pera pana Josefa Gottwalda, bratra zesnulého P. Stanislava Gottwalda dne 6.7.1983

Pohřeb P. Stanislava byl stanoven po dohodě s panem děkanem, církevním tajemníkem a otcem biskupem na 15.7.1984 na 16 hodin. Přípravy pohřbu nebyly jednoduchou záležitostí. Dobrým rádcem mi byl dp. Jan Graubner z Vizovic, dp. děkan Holakovský a dp. děkan Hrdina ze Štítné nad Vláří, dobrým pomocníkem pan Evžen Trunkát ze Slopného a všem patří za jejich pomoc a starostlivost velký dík. Bratr si přál být pochován v Újezdě u Val. Klobouk. Farníci prokázali za to bratrovi tak velkou lásku, že během týdne mu vybudovali krásnou hrobku k uložení jeho tělesných pozůstatků. Dále vystrojili důstojné pohoštění pro kněží, hudebníky, přespolní hosty atd. Hudbu obstaral pan varhaník Kozubík z Vlachovic. Velmi ochotně přistupoval ke všem problémům zdejší předseda MNV. Pohřbu se účastnilo více jak 100 kněží na čele s otcem biskupem Vranou. Tisíce farníků přišlo a přijelo na pohřeb P. Stanislava Gottwalda. Nechyběli ani družičky, mládenci, farníci bývalých farností. Z rodné obce Ruprechtova dojel autobus, též z Náměšťka, Rýžoviště, Červené Vody atd. Nerad bych zapomněl na bývalé farníky z Holice. Přijelo mnoho ctihodných sester z různých končin naší vlasti. Zdejší farníci udávají, že průvod byl dlouhý 1 km. Pohřební obřady provedl ThDr. Josef Vrana, nad hrobem promluvil také předseda MNV, za farníky pan Stanislav Drga.

K pohřbu P. Stanislava napsal Dr. Ota Dutkevič toto: Byl to projev lásky, vděčnosti, oddanosti a díky tamních farníků k osobě duchovního pastýře a tím také k jeho nedocenitelnému dílu a neskonalým zásluhám v duchovní správě. Pohřeb P. Stanislava byla náboženská manifestace, které velká část kněží a přítomnost primase Olomouckého arcibiskupství dávaly zvlášť významnou pečeť.

Bratr zemřelého P. Stanislava uvádí v zápisu do kroniky některé postřehy z kondolenčních dopisů k jeho úmrtí. Co napsal kardinál František Tomášek arcibiskup pražský: Přijměte prosím projev hluboké účasti ve Vašem zármutku nad úmrtím Vašeho vldp. P. Stanislava Gottwalda, místoděkana, arcibiskupského rady a faráře v Újezdě u Val. Klobouk. Pán nad životem a smrtí jej povolal, aby jej bohatě odměnil jako svého věrného a obětavého služebníka. Tak, jak Mu cele patřil zde na jeho vinici, tak mu již náleží ve věčném světle. Rád na něho vzpomínám. Vyučoval jsem jej v Olomouci na bohoslovecké fakultě a patřil mezi nejlepší bohoslovce a takovým zůstal i jako kněz. Spojuji se s Vámi v modlitbách za Vašeho zesnulého bratra. Pozdravuji v Kristu Pánu a žehnám Vám i všem pozůstalým.

ThDr. František Vaňák, děkan z Rýmařova: Byli jsme dojatí průběhem a účastí na pohřbu. Byl to mohutný závěr jeho pastoračního působení. Bůh mu dej odměnu věčnou!

ThDr. Vojtěch Horník, duchovní správce u sv. Anny v Trenčíně: Upřímnou soustrast nad odchodem našeho drahého, vzácného a svatého kněze otce Stanislava. Takový kněz je celkem v náručí láskyplného Ježíše, neboť on Ho miloval a lásku ani smrt nezničí. Obětujeme mši svatou za zesnulého vzácného bratra P. Stanislava, z vděčnosti za jeho vzácné, upřímné přátelství a lásku, kterou nás kdysi zahrnoval.

Dp. Antonín Dominik, spolužák a farář v Moravském Karlově: Byl to krásný pohřeb – bylo to finále, jaké bychom si my kněží mohli všichni přát. Naplnil kněžský život dobře, i když mohl těch 10 let působit a je nás dnes třeba. Musíme být všichni připraveni.

P. Josef Řihák, spolužák a farář v Tištině: P. Stanislav uměl lidi získat svou dobrotou a úsměvem.

Jeden z přátel bratra Stanislava Bedřich Urbánek: Návštěva u p. faráře v Újezdě na faře učinila na nás velký dojem. Pana faráře jsem si zamiloval jako vzácného člověka, s jakým se tak často nepotkáme. Pan farář žil život šťastný a jeho práce byla zřejmě požehnána, a všichni z jeho okolí jej měli rádi. Je mi líto jeho osiřelých farníků. Mám přání, aby újezdská farnost dostala pokračovatele v práci zesnulého správce.

Rodina Charousova, Vyškov, Alšova 15: Odešel vzácný člověk, který celý svůj život zasvětil službě pro své věřící. Bylo to jeho nádherné povolání, těšit jiné a vlévat víru do malomyslných. Pokloníme se u jeho hrobu za jeho dobrotu a poctivou práci. Nikdy na něho nezapomeneme.

Rodina Knirshova z Jirkova: Na P. Stanislava budeme vzpomínat jako na člověka ryziho charakteru a vzácných osobních vlastností. Ujistíme Vás, že světlou vzpomínku na P. Stanislava si zachováme v trvalé paměti.

Dp. Ladislav Šuránek, administrátor v Přemyslovicích: Zasláné fotografie budou mi připomínat Vašeho bratra P. Stanislava. Denně budu na jeho šlechetnou duši pamatovat.

MUDr. Anna Neubauerová, primářka Vyškov: Upřímnou soustrast přijmi ode mne nad náhlou ztrátou bratra a tak vzácného kněze.

Ing. M. Knížková, Karlovy Vary: Vaše zpráva o úmrtí P. Stanislava mne naplnila velkým smutkem. Je Vám jistě útěchou, že strýček splnil své velké povolání, které mu bylo před léty v Olomouci vloženo do jeho rukou.

Stručný životopis P. Stanislava, který v zápisu následuje, jsme již uveřejnili v našem měsíčníku v lednu 2011.

Jistě nebude na škodu z výše uvedeného záznamu připomenout, že veškeré práce, které bratr v Újezdě, ať již na kostele nebo na farní budově prováděl, mohly být provedeny jen za vydatné pomoci svých věrných farníků, a to ze všech přifařených obcí. Při všech prováděných pracích našel bratr porozumění nejen u okr. církevního tajemníka. Rozšířila ale i u předsedy MNV Miloše Machů. Patří jim za to velký dík. Po úmrtí P. Stanislava byl jmenován provizorním správcem dp. Petr Holakovský, děkan v.v., bytem ve Slavičíně. Bohoslužby byly konány v úterý (16.45 hod.), ve čtvrtek v tutéž dobu, o prvních pátcích a o nedělích. Pan děkan Holakovský byl u zdejších farníků velmi oblíben a farníci budou mít na něho ty nejlepší vzpomínky.

*Mgr. Vladimír Měřinský
(pokračování příště)*

ŽIVOT A POSLÁNÍ KŘESŤANŮ V CÍRKVI A VE SVĚTĚ

Závěrečný dokument Plenárního sněmu katolické církve v ČR

Sněmovní text č. 8 (pokračování)

Modlitba koncilních otců:

Zde jsme, Pane, Duchu svatý,
zde jsme i s přetěžkým břemenem svých hříchů,
avšak shromáždění výslovně ve tvém jménu.
Přijď k nám a zůstávej s námi,
svou milostí se vlij do našich srdcí!
Uč nás, co máme činit a komu prospět,
ukaž nám, jak máme působit,
abychom díky tvé pomoci

se tobě ve všem zalíbili ... etc.

Citace začátku modlitby koncilních otců nám naznačuje, k čemu koncil směřuje nejen obecně, ale konkrétně i v naší církvi, v naší zemi. II. vatikán. koncil, jak ho charakterizuje Karl Rahner v předmluvě k Dok. II. vat. konc., byl koncilem pastorálním. Tak ho také chápal Jan XXIII. a stejného názoru byl i koncil sám. Chtěl být koncilem péče církve o lidi. Je tedy pochopitelné, že nepovažoval za nutné, aby podobně jako většina dřívějších koncilů, včetně Prvního vatikánského, odmítal moderní omyly formou anatematismů (klatba, exkomunikace), poněvadž to vždy působí dojmem, že se neodmítají omyly, nýbrž odsuzují ti, kteří se mýlí. To samozřejmě neznamená, že sněm neodmítl i teologické omyly v oblasti dogmatiky a morální teologie. S pastorálním zaměřením sněmu je navíc spojen didaktický záměr. Jan XXIII. důrazně připomínal, že sama podstata církevního učitelského úřadu je „pastorální“ a na to výslovně upozorňuje i pastorální konstituce.

Poté co papež Jan svolal koncil, dal mu na cestu heslo, aby učinil skok kupředu, a vyzval ho k „aggiornamentu“, tedy aby víru přiblížil dnešku. Tehdy se u koncilních otců objevila velmi silná vůle odvázat se skutečně něčeho nového a vyjet ze zajetého školského schématu, mít odvalu k nové svobodě. A to od Jižní Ameriky až po Austrálii. Zdali už existovala podobná vůle v Africe, nemohu říci. V každém případě v širším spektru episkopátu taková vůle byla. Pravdou však je, že jsem /Ben. XVI./ zastával názor, že scholastická teologie, tak jak se ustálila, není už vhodným nástrojem, který by byl srozumitelný této době. Musí se vymanit z tohoto pancíře, musí se vystavit přítomné situaci, a to s novým jazykem, s novou otevřeností. Také v církvi musí být větší svoboda. Hrál tu samozřejmě roli i mladické nadšení. Ale v celku to bylo vědomí, které se dalo o církvi vycítit, a které souviselo s otevřenou náladou poválečné doby – a s nadějí, že teď udeřila i nová hodina křesťanství. /Rtz. – Rozhovory/ „Cítíme zde souznění k evangelizaci, jak ji definoval Pavel VI.: vtělení víry do žité osobní kultury, stylu života a myšlení. Je třeba vytvořit prostředí, ve kterém mohou křesťané o víře svobodně diskutovat, přemýšlet, bez obav projevit své obtíže a pochybnosti; potřebují jak osobní, trpělivé a nemanipulativní doprovázení, tak pořádné vzdělávání ve víře. Papež dokonce navrhuje, aby církev po vzoru Jeruzalémského chrámu otevřela „nádvoří pohanů“, kde by se i ti, kdo plně nesdílejí křesťanskou víru v Boha, ale pro něž je Bůh spíš „neznámým Bohem“, mohli modlit k tomuto „neznámému Bohu“, a tak mít jakousi účast na tom, co se děje „uvnitř svatyně“. Nevane Boží duch už dávno svobodně přes všechny hradby, oddělující jednotlivá „nádvoří“?

Církev nebude „mocností“ a neměla by o to ani usilovat a o tom snít. Měla by být spíš hlasem srozumitelným, věrohodným a kompetentním, který by měl nezastupitelné místo předem nárokovat, nýbrž musí si sjednávat autoritu tím, co říká, a taky jak to říká. Církev by měla být školou. Měla by se inspirovat tím, co z ní vzešlo ve středověku – univerzitou, společenstvím mistrů a žáků, společenstvím života, modlitby a učení. Společenstvím, které hledá pravdu cestou svobodné disputace a které se řídí zásadou „contemplata aliis tradere“, předávat to, co bylo promeditováno. Měla by být školou křesťanské moudrosti. Měla by být školou toho nejpodstatnějšího – ctností víry, naděje a lásky. /T.H. Smíř. různ./

Zejména v současnosti proto třeba obrátit pozornost k fenoménu, o němž se hovoří v celé Evropě – tedy k ateizmu v českých zemích. Co se za tímto termínem skrývá – celá škála postojů a snad nejrozšířenější je u nás jakýsi „apateismus“ – to znamená lhostejnost vůči všemu, co jen trochu zavání náboženstvím a církví. Bývá někdy provázen praktickým materialismem, případně tím, co Heidegger nazýval „neautentickým životem“ – žít, jak se žije ve světě: pohlceností povrchem života, každodenním obstaráváním, „veřejným míněním“, konzumem a konformitou. Souvisí s „náboženským analfabetismem“, absencí seriózních vědomostí o víře a náboženství. Jde zpravidla o fragmenty a ozvěny státní ateistické propagandy z časů komunismu, aktualizované bulvárem o skandálech v církvi. Většina protináboženských argumentů tohoto typu ateismu pochází z repertoáru ideologie a přírodovědy 19. století. Jsou zděděny od militantních ateistů a antiklerikálů 19. a 20. století. K militantnímu ateizmu se přiblíží jen tehdy, cítí-li potřebu bránit se před něčím, co by mohlo zpochybnit jistotu, že náboženství je odbytá, nezajímavá a nedůležitá věc. Právě v dnešní době se množí evidentní projevy toho, že „Bůh není ještě docela mrtev“, ateista je znervózněn a přechází na pozici militantního ateizmu. Spoléhal přece na učení a vliv filozofů těch „pravých“, jež jsou ti, kdo dávají rozkazy a zákony. Říkají: „Tak se staň!“ Určují lidské „kam a proč“ ... Navazují na filozofii Fridricha Wilhelma Nietcheho (1844 – 1900), jehož život je

jednou z velkých tragedií lidského ducha, zřídka kdo zaplatil tak vysokou cenu za svého genia. Nietche, tento bezohledný zhoubce hodnot učí, že „bůh je mrtev“, zároveň učí člověka novému cíli: „Mrtví jsou všichni bozi: Chtějme tedy, aby žil nadčlověk ... nevěřte těm, kdož vám mluví o nadpozemských nadějích! ... Takto promlouvá Nietzscheův Zarathustra. Víme dobře, k jakým historickým konsekvencím tyto myšlenky vedly. „Církev bude vždy kamenem, na který se naráží“, uvedl rakouský biskup A. Zsifkovics, „církev nesla pravdy víry po mnohá staletí a musí i dnes opatrovat a předávat dál základy, pravdy a hodnoty víry. Formu musí přizpůsobit aktuální době a „obléct oděv dané doby, aniž by způsobila dezinterpretace a neuvážené činy. Také Ježíš byl ve své době pro lidi jeho doby „kamenem, na který se naráží“, jinak by nezemřel na kříži. Štýrský biskup E. Kapellari říká, že „jistě už církev není jen „malým člunem“ na Genezaretském jezeře, spíš je ji třeba přirovnat k „obrovskému tankeru“ v oceánu.“ Církev se pohybuje, ale není to kalup. Katolická církev jako nejstarší „globální instituce na světě“ je stejně jako dnešní společnost velmi pluralitní. Přesto ji lze udržet v jednotě, neboť síly jednoty mají hlubinné kořeny a budou nakonec silnější než mnohé hlasy v nejrůznějších publikovaných názorech.

*Mgr. Vladimír Měřinský
(pokračování příště)*

Pořad bohoslužeb – leden 2012 – farnost Újezd

1. ledna : Neděle Slavnost Bohorodičky Panny Marie Nový občanský rok	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.40 Új.: 11.00 Dr.:	Za farníky Za živou a + rodinu Staňkovu a Pšenčíkovu Za + Marii a Miroslava Machů a + rodinu Machů Za + rodinu Vlčkovu, Pavelkovu, duše v očistci a Boží ochranu pro živé rodiny	Ku Mě Am KJ
2. ledna : Pondělí Sv. Bazila Velikého a Řehoře Nazián., biskupů	15.30 Új.:	Za + rodiče Mozgvovy, děti, Karla Smilku a duše v očistci	On
3. ledna : Úterý Ferie	17.00 Dr.:	Za + rodiče Jana a Marii Pavelkovy, zetě Františka a Josefa, dva bratry, švagrovou, jejich rodiče, + rodiče Jana a Andělu Zichovy, dva syny, celou + rodinu a Boží ochranu pro živou rodinu	
4. ledna : Středa Ferie	15.30 Új.: 17.30 Sl.:	Za + Františka Černobilu, duše v očistci a dar zdraví pro celou rodinu Za živou a + rodinu Kozubíkovu, Kuželovu a Večeřovu	ZvV
5. ledna : Čtvrtek Ferie	17.00 Dr.:	Za + rodiče Machučovy, syna Stanislava, vnučku, rodiče z obou stran, + děti a Boží požehnání pro živou rodinu	
6. ledna : Pátek Zjevení Páně (Svatých Tří Králů)	6.30 Új.: 15.30 Új.: 17.00 Dr.: 17.30 Sl.:	Za Stanislava Dorničáka, bratra, + rodiče, rodiče Macíkovy a + děti Za + Annu Černobilovu, sourozence, rodiče, + rodinu a duše v očistci Za + rodinu Václavíkovu, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu Za + Bohuslava a Ludmilu Šuštkovy, jejich rodiče, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu	An ZvV Ra MJ

7. ledna : Sobota Sv. Rajmunda z Penafortu, kněze	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za farníky Za + Bohumila Trochtu, SM. Annu Šutorovu a duše v očištění	Mě
8. ledna : Neděle Svátek Křtu Páně Konec doby vánoční	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.40 Új.: 11.00 Dr.:	Za + Annu Zvonkovu (<i>výroční mše sv.</i>) Za + P. Františka Petů, jeho + rodiče, sourozence, příbuzné a duše v očištění Za Boží pomoc, požehnání a ochranu Panny Marie pro pracovníky stavební firmy a duše v očištění Za + rodiče Běloňovy, syny, dceru, zetě, vnuky, vnučku a živou rodinu	ŠF Mě Ra MJ
9. ledna : Pondělí Ferie	15.30 Új.:	Za + Marii Hlavičkovou, rodiče, sourozence, švagrovou Františku, duše v očištění a Boží požehnání a ochranu pro živé rodiny	On
10. ledna : Úterý Ferie	17.00 Dr.:	Za + rodič Prchlíkovy, vnuka Pavla, dary Ducha sv. a Boží požehnání pro živou rodinu	
11. ledna : Středa Ferie	15.30 Új.: 17.30 Sl.:	Za + rodiče Bulíčkovy, Zvonkovy z Lipiny a Boží ochranu pro živou rodinu	Ov
12. ledna : Čtvrtek Ferie	17.00 Dr.:	Za manžele Častulíkovy a duše v očištění	
13. ledna : Pátek Sv. Hilária, biskupa a učitele církve	15.30 Új.: 17.30 Sl.:	Za + Josefa Baloucha, rodiče z obou stran, jejich syny, vnuky, zetě a Boží pomoc pro živé rodiny Za Karla Dubce, syna, dvoje rodiče, duše v očištění, pomoc Boží a ochranu P. Marie pro živé rodiny	MJ
14. ledna : Sobota Sobotní památka Panny Marie	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za + rodiče Králikovy, jejich + děti, tři zetě, + rodinu Kuželovu a dar zdraví pro živé rodiny	Mě
15. ledna : Neděle 2. neděle v mezidobí	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.40 Új.: 11.00 Dr.:	Za + rodiče Kořenkovy, Ludíkovy, duše v očištění a Boží ochranu pro živou rodinu Za + Bohuslava Kozubíka, snachu, rodiče, bratry, duše v očištění, dar zdraví a Boží požehnání pro živé rodiny Za + rodiče Vaňkovy, dceru, Františka Kořenka, duše v očištění a Boží ochranu pro živou rodinu Za + Emilii Machučovu (<i>výroční mše sv.</i>)	Ma Mě ZvV JaK
16. ledna : Pondělí Ferie	15.30 Új.:	Za + rodiče Hlavicovy, Fojtů, + Milana Kirchnera, rodinu Kirchnerovu a duše v očištění	On
17. ledna : Úterý Sv. Antonína, opata	17.00 Dr.:	Za + rodiče Machů, jejich + děti, dva zetě a Boží požehnání pro živou rodinu	
18. ledna : Středa Panny Marie, Matky jednoty křesťanů	15.30 Új.: 17.30 Sl.:	Za + rodinu Obadalovu a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Karla Olejníka, duše v očištění a Boží požehnání pro živou rodinu	Mě
19. ledna : Čtvrtek Ferie	17.00 Dr.:		
20. ledna : Pátek Sv. Fabiána, papeže a sv. Šebestiána, muč.	15.30 Új.: 17.30 Sl.:	Za + rodiče Častulíkovy, syny, švagra, duše v očištění a Boží ochranu pro živou rodinu Za + Františka Münstera, rodiče z obou stran, duše v očištění a dar zdraví pro živou rodinu	MH

21. ledna : Sobota Sv. Anežky Římské, mučedníků	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za + Marii a Bohumila Pavelkovy, jejich rodiče, pomoc a ochranu Boží pro živou rodinu Za + Karla Žáčka, dceru, zetě, rodiče Žáčkovy, Čechovy a dar zdraví pro živou rodinu	Mě
22. ledna : Neděle 3. neděle v mezidobí Sv. Vincence, jáhna a muč.	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.40 Új.: 11.00 Dr.:	Za + Oldřicha Drgu, nemocnou osobu, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu Za farníky Za + rodinu Holou, živé a + kněze a řeholnice a na poděkování za vyslyšené prosby Za + Annu Ovesnou (<i>výroční mše sv.</i>)	ŠF Mě Ra MJ
23. ledna : Pondělí Ferie	15.30 Új.:	Za + rodiče Machů, jejich + děti, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu	On
24. ledna : Úterý Sv. Františka Saleského, biskupa	17.00 Dr.:		
25. ledna : Středa Svátek Obrácení sv. Pavla	15.30 Új.: 17.30 Sl.:	Za Jana Machů, syna, rodiče z obou stran a dar zdraví pro živou rodinu Za Miloslava a Marii Váňovy, dceru Jaroslavu, + rodiče, dar víry, zdraví a Boží ochranu pro živou rodinu	ŠF
26. ledna : Čtvrtek Sv. Timoteje a Tita, biskupů	17.00 Dr.:		
27. ledna : Pátek Sv. Anděly Mericiové, panny	15.30 Új.: 17.30 Sl.:	Za + rodiče Okaté, dceru Marii, + rodiče Ovesné, + Josefa Holíka, Černého, za duše v očištění, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Otílii Fiodorovu, syna, snachu, rodiče z obou stran, jejich děti, duše v očištění a Boží požehnání pro živou rodinu	Ov
28. ledna : Sobota Sv. Tomáše Akvinského	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za Josefa Kořenka, jeho rodiče a ochranu P. Marie pro živé rodiny Za + rodiče Vašíčkovy, dvě sestry, duše v očištění, na které nikdo nepamatuje, dar zdraví, ochranu a pomoc Boží pro nemocnou osobu	ŠF
29. ledna : Neděle 4. neděle v mezidobí	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.40 Új.: 11.00 Dr.:	Za + Amálii Buriánkovu (<i>výroční mše sv.</i>) Za rodiče Petřů, rodiče z obou stran, jejich + děti a Boží ochranu pro živou rodinu Na poděkování Pánu Bohu za přijaté dary, živou a + rodinu Martincovu, Januškovu, Machů a Veličkovu Za + Andělu Matoškovu (<i>výroční mše sv.</i>)	Ma ZvD MH On
30. ledna : Pondělí Ferie	15.30 Új.:	Za rodiče z obou stran, syna Vladimíra, jeho vnuka, dar zdraví, ochranu a pomoc Boží pro živé rodiny	On
31. ledna : Úterý Sv. Jana Boska, kněze	17.00 Dr.:	Za Ludmilu, Aloise a Marii Opravilovy a Boží pomoc pro živou rodinu	

Pořad bohoslužeb – leden 2012 – farnost Horní Lhota

1. ledna : Neděle Slavnost Bohorodičky Panny Marie <i>Nový občanský rok</i>	6.55 9.30	Za + Josefa Petráše, rodiče, duše v očistci a Boží ochranu pro celou živou rodinu
5. ledna : Čtvrtek Ferie	16.00	Za Miladu Žebračkovu, rodiče Žebračkovy, Maňasovy s prosbou o dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
6. ledna : Pátek Zjevení Páně (Svatých Tří Králů)	7.00 16.00	Za stařečky Latinákovy, rodiče Idesovy, bratra Aloise, Josefa Václavíka, duše v očistci a Boží ochranu pro živou rodinu Za + Josefa a Marii Dobešovy a duše v očistci
7. ledna : Sobota Sv. Rajmunda z Penafortu, kněze	17.45	Za členy živého růžence
8. ledna : Neděle Svátek Křtu Páně <i>Konec doby vánoční</i>	6.55 9.30	Za + rodiče Ulrichovy, živou a + rodinu Ulrichovu a Malotovu Za + Antonína a Marii Vlčkovy, jejich rodiče a Boží požehnání pro živou rodinu
9. ledna : Pondělí Ferie	17.00	<i>Sehradice:</i> Za + Ladislava a marii Šenovské, dar zdraví, ochranu Boží pro živé rodiny a duše v očistci
12. ledna : Čtvrtek Ferie	16.00	Za + rodiče Kozubíkovy, Januškovy, Strnkovy, duše v očistci, živou a + rodinu
14. ledna : Sobota Sobotní památka Panny Marie	17.45	Na poděkování Pánu Bohu za dožití 50 let života s prosbou o Boží pomoc a ochranu P. Marie pro celou rodinu
15. ledna : Neděle 2. neděle v mezidobí	6.55 9.30	Za Josefa Hubáčka, jeho bratra Bohumila, rodiče z obou stran, živou a + rodinu <i>Za farníky (sv. křest)</i>
16. ledna : Pondělí Ferie	17.00	<i>Sehradice:</i> Na poděkování Pábu Bohu za 60 let společného života s prosbou o Boží pomoc pro celou rodinu
19. ledna : Čtvrtek Ferie	16.00	Za Františka a Ludmilu Majzlíkovy, syna, vnuka, rodinu Záhorovskou a duše v očistci
21. ledna : Sobota Sv. Anežky Římské, mučedníků	17.45	Za + Annu a Karla Pláškovy, rodiče z obou stran a Boží ochranu pro celou živou rodinu
22. ledna : Neděle 3. neděle v mezidobí Sv. Vincence, jáhna a muč.	6.55 9.30	Za + Marii a Františka Poláchovy, syna Františka a duše v očistci Za + rodiče Kunderovy, jejich rodiče, sourozence, dar víry, zdraví a Boží ochranu pro živou rodinu
26. ledna : Čtvrtek Sv. Timoteje a Tita, biskupů	16.00	Za Aloise Hustého, syna Stanislava, rodiče Husté a Kolduškovy, Františku Rafajovu, duše v očistci, dar zdraví a Boží požehnání pro celou rodinu
28. ledna : Sobota Sv. Tomáše Akvinského	17.45	Za + Boženu Majzlíkovu, Josefa Demla, rodiče a celou živou rodinu
29. ledna : Neděle 4. neděle v mezidobí	6.55 9.30	Za + rodiče Masařovy, Mikulkovy a Boží požehnání pro celou živou rodinu Za + Miladu Švarcovu, manžela, rodiče, duše v očistci, ochranu a Boží pomoc pro živou rodinu

30. ledna : Pondělí Ferie	17.00	<i>Sehradice:</i> Na úmysl dárce a za duše v očistci
------------------------------	-------	--

* * *

Pán přichází vstříc každému z vás. Klepe na dveře vaší svobody a prosí, abyste ho přijali jako přítele. Chce vás učinit šťastnými, naplnit vás lidskostí a důstojností. Křesťanská víra znamená setkání s Kristem, živou Osobou, která dává životu nový rozměr a tím rozhodující směr.

Benedikt XVI.

FOTOGRAFICKÁ SOUTĚŽ

Boží přítomnost je patrná všude kolem nás - je v lidech kolem nás, je v přírodě, která nás obklopuje, je v lidských výtvorech, stavbách, ...všude kam oko pohlédne.

Každý člověk ji vnímá jinak, je to často niterné, ale vždy naplněné obrovskou úctou k Božskému dílu. Spousta těchto krás je zachytitelná do fotografií, možná si to ani neuvědomujeme, ale ta jedinečnost okamžiku, který jsme na nich zachytili, nemusí oslovit jen nás, ale i ostatní. Proto jsme se rozhodli vyhlásit fotografickou soutěž našich farností:

Kde (jak, když...) jsem potkal Boha.

Stručná pravidla:

- účastnit se mohou farníci z újezdské a hornolhotské farností (současní i bývalí)
- na každou fotografii nalepte popsanou samolepku zezadu se jménem a adresou, aby bylo možné po skončení soutěže fotografie vrátit (nepopisujte přímo fotografii, aby nedošlo k poškození)

napište na samolepku, čím vás fotografie oslovila nebo její název, případně stručný citát z Písma svatého, který by ji vystihl - toto je hlavní podmínkou zařazení do soutěže, jinak bude fotografie zařazena jako nesoutěžní!

fotosoutěž rozlišíme na 2 kategorie:

1. děti do 15 let (prosím o pomoc dospělých, především při realizaci technické realizaci fotografií)
 2. mládež od 15 let + dospělí
- fotografie o velikosti formátu A4 a větší prosím odevzdejte do **20. února 2012 na farních úřadech v Újezdě nebo v Horní Lhotě, případně na adresu Vladimír Kořenek, Vysoké Pole 7**

Vernisáž a vyhodnocení proběhne jako součást duchovní obnovy na začátku března v Újezdě - porotou budou účastníci duchovní obnovy. Potom se přesune výstava do farního kostela sv. Mikuláše, případně podle zájmu i do filiálních kostelů, a do kostela v Horní Lhotě.

Podrobnosti soutěže budou vyvěšeny také na farních webových stránkách a také na vývěškách kostelů.

Věříme, že se hojně zapojíte do soutěže jak čerstvými fotografickými úlovkami, tak prohlédnutím svých archivů na filmech nebo ve svých počítačích!

za redakční radu „Život farností“ - VK -

* * *

Letos opět přinesou šternberské matky do farního kostela před sochu Šternberské Madony velkou obětí svíce. Rok od roku se k nim připojuje stále více žen z širokého okolí, aby také prosily s rozžatou svící Matku Boží za ochranu a dar víry pro své děti a odvrácení zla od svých rodin. V roce 2005 poprvé připutovaly matky z Hnutí modlitby matek a tak se Hromniční pouť ve Šternberku stala jedinečnou poutí v naší zemi, na kterou dnes přichází již stovky matek modlit se za své děti.

**Farnost Šternberk a Hnutí modlitby matek
vás společně zvou na**

HROMNIČNÍ POUŤ MATEK

**ve farním chrámu Zvěstování Panny Marie ve Šternberku
s duchovní obnovou pro matky
v sobotu 4. února 2012**

Program pouti:

- 9:30 h** - modlitba radostného růžence a příležitost ke svátosti smíření
- 10:00 h** - mše svatá s darováním svíce a ofěrou matek kolem oltáře, hl. celebrant
P. Alfred Volný, ředitel Teologického konviktu v Olomouci
- 12:30 h** - společný oběd a po něm duchovní program v kulturním domě se **sestrou Veronikou Barátovou**, z komunity Blahoslavenství
- 15:00 h** - adorace a odevzdání jmen dětí do košíčku
- 15:30 h** - závěrečné požehnání a zakončení pouti

**Srdečně zveme naše maminky k prožití společenství
a k modlitbám za své děti.**

Svíce k ofěře si budete moci zakoupit při příchodu do kostela. Letos se nebude vydávat oběd, proto si, prosím, vezměte s sebou vlastní jídlo! Káva, čaj a min.voda bude zajištěna. Účastnický poplatek na odpoledním programu v kulturním domě činí 50,-Kč. Maminky, které se zúčastní programu,

**Autobus pojedje z Drnovic v 6.30 hodin.
Přihlášky v sakristii nebo u p. Machů, tel.: 725104080**

* * *

SKUPINY ÚKLIDU

V kostelích újezdské farnosti
v lednu 2011

Dat. : Újezd : Drnovice : Slopné :

7.1.:	17.	9.	13
14.1.:	18.	10.	14.
21.1.:	1.	11.	15.
28.1.:	2.	1.	16.